

ת"פ 26809/12/20 - ברנארד דניאלי (גיל המרשלג) נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות כפ"ס

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 26809-12-20 מדינת ישראל נ' דניאלי

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
מבקש/ נאשם ברנארד דניאלי (גיל המרשלג) ע"י עו"ד גונן בן יצחק
נגד מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות כפ"ס
משיבה/מאשימה

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום המבוססת על טענות מקדמיות.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 2/9/20 התקיימה הפגנה ברעננה. הנאשם ביקש להצטרף למתחם ההפגנה, אך סורב ע"י השוטרים, וזאת בשל אי עטית מסיכה. על אף שהנאשם התבקש על ידי אחד השוטרים לעטות מסיכה, הנאשם עמד בסירובו וביקש להיכנס למתחם ההפגנה. בהמשך לאמור ולאחר שנרשם לנאשם דו"ח בגין אי עטית מסיכה, שב הנאשם וניסה להיכנס שוב למתחם, אך הורחק על ידי השוטרי תוך שביחד עם שוטרת הבהירו לו את הצורך בעטיית מסיכה. על אף האמור הנאשם לא נעתר לבקשתם, וביקש להתקרב למתחם. בתגובה לכך נעצר הנאשם ונאזק בידיו. מיד ובסמוך לאחר שהובהרה לנאשם שוב חובת עטית המסיכה, הורה מפקד תחנת כפר סבא על שחרורו במקום. על אף האמור שב הנאשם וניסה להיכנס למתחם, ולאור זאת נעצר והובא לתחנת משטרת כפר סבא.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם סירב לעטות מסיכה מסיבות אידאולוגיות. הנאשם בשום שלב לא התנגד לפעילות השוטרים, לא הפריע להם באופן אקטיבי במילוי תפקידם, לא התנגד אקטיבית לקבלת הקנסות ולא עשה שום מעשה שיש בו להפריע לשוטרים במילוי תפקידם. לטענת ב"כ הנאשם, המאשימה עשתה מהלך משפטי לולייני כאשר היא הגישה נגד הנאשם כתב אישום בעבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, כאשר הטענה היא כי התעקשותו של הנאשם להשתתף בהפגנה מהווה הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

לטענת ב"כ הנאשם, העבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו דורשת הוכחת כוונה מיוחדת, כלומר "שאיפה" או "מטרה" להפריע או להכשיל את השוטרי במילוי תפקידו. נטען כי הנאשם הגיע למקום המחאה על מנת לממש את

זכותו לחופש הביטוי, ולא בכדי לעבור עבירה כלפי מי מהשוטרים. הנאשם לא סרב בשום שלב לקבל מהשוטרים את הקנס, כלומר הנאשם לא מנע מן השוטרים את מה שהמחוקק הסמיך אותם לעשות, מתן קנס בשל ביצוע עבירה מנהלית.

עוד נטען כי העבירה של אי עטית מסיכה היא עבירה מנהלית אשר שלצידה קנס. נטען כי **"צו בריאות העם (נגיף הקורונה החדש) (בידוד בית והוראות שונות) (הוראת שעה) תש"ף-2020"** והחלטת הממשלה מיום 19/4/20, לא העניקו למשטרת ישראל סמכות לעצור אדם שמסרב לעטות מסיכה, ובוודאי לא למנוע מאדם לממש את זכותו החוקתית להשתתף במחאה רק משום שהוא מסרב לעטות מסיכה.

בנוסף ב"כ הנאשם מפנה למסמך **"מדיניות העמדה לדין בתיקים שנפתחו על רקע הפגנות או אירועי מחאה"**. נטען שמהמסמך עולה כי מדיניות האכיפה נגד חשודים המבצעים עבירות הקשורות לעצם השתתפותם בהפגנות ראוי שתהיה מדיניות מצומצמת. בסעיף 9 למסמך המדיניות נכתב כי לעניין עבירות של הפרעה לשוטרי:

"יש מקום להבדיל בין הפרעה או הכשלה אקטיבית כגון (דחיפת שוטר, ניסיון למשיכת עצור מידי שוטר) לבין הפרעה או הכשלה פאסיבית שעניינה ישיבה במקום וסירוב להתלוות לשוטר. ככלל כשמדובר בהפרעה או הכשלה אקטיבית הנטייה תהיה להגיש כתב אישום, ובכל מקרה גם במקרה של הכשלה פאסיבית, ייבחנו הנסיבות המפורטות בסעיף ב להלן".

נטען כי המאשימה לא הציגה סיבה מדוע היא החליטה לחרוג ממסמך המדיניות, ובכך לא רק לגרום לעוול משפטי לנאשם אלא גם לפגוע במדיניות ההעמדה לדין שמחילה פרקליטות המדינה, תוך שהיא מבצעת למעשה במקרה זה אכיפה סלקטיבית.

כמו כן נטען כי בהעמדתו לדין של הנאשם, המאשימה מעמידה את הנאשם בסיכון הכפול. זאת משום שבגין אי עטית מסיכה הופעלה נגד הנאשם הענישה הקבועה בחוק, קרי קנס, ובנוסף לכך הוא הועמד לדין פלילי. לפיכך נטען כי הנאשם הואשם פעמיים בגין אותה עבירה.

עוד נטען כי מהנתונים אותם קיבל ב"כ הנאשם, עולה כי ביום 2/9/20 רשמה משטרת כפר סבא 23 דו"חות בגין אי עטית מסיכה. נוכח העובדה ששניים מתוך הדו"חות קיבל הנאשם, עולה כי יותר מ- 8.5% מהדו"חות נרשמו לחובתו באותו יום. נטען כי בהנחה שבמסגרת המחאה נרשמו גם הדו"חות האחרים, עולה החשד שמשטרת ישראל מקדישה את מאמציה ליתן דו"חות לפעילי מחאה, ועל כן טענת האכיפה הבררנית מקבלת תיעוד מתוך דו"חות המאשימה עצמה.

נראה כי ניתן לחלק את טענות ב"כ הנאשם לארבע קטגוריות משפטיות:

1. התנהגותו של הנאשם אינה מהווה עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
2. העמדתו לדין של הנאשם עומדת בניגוד למדיניות התביעה.

3. סיכון כפול.

4. אכיפה בררנית.

אדון באלה אחת לאחת.

התנהגותו של הנאשם אינה מהווה עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו

טענת ב"כ הנאשם בהקשר זה מתבטאת בכך שהנאשם לא מנע מהשוטרים לבצע את מה שהחוק הסמיך אותם לעשות, ליתן קנסות בגין אי עטיית מסיכה. כמו כן נטען כי במעשיו של הנאשם לא הייתה כוונה מיוחדת להפריע לשוטרים שכן, מטרתו של הנאשם הייתה להיכנס למתחם ההפגנה ולא להפריע להם.

בכל הכבוד, אינני מקבל את הנחת היסוד לפיה השוטרים במקום הוסמכו אך ורק ליתן דו"חות בגין אי עטיית מסיכה. לשוטרים קיימת סמכות טבועה בתפקידם לשמור על הסדר הציבורי, אדרבא בעת הפגנה, ועוד יותר מכך בעת הפגנה בנסיבות רקע קשות של קיום מגפת הקורונה, בל נשכח מחלה מדבקת מאד שטומנת סיכון לחיי אדם. במצב זה חלק ממילוי תפקידם של השוטרים היה להבטיח כי אנשים שאינם עוטים מסיכה, אשר עשויים לסכן את משתתפי ההפגנה בהידבקות במחלת הקורונה, לא ייכנסו למתחם. לפיכך נראה כי בפן העובדתי לא נפל פגם בכך שיוחסה לנאשם העבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, שכן על פניו הנאשם פעל בניגוד להוראות השוטרים במסגרת תפקידם, בכך שפעם אחר פעם ניסה להיכנס למתחם המחאה למרות שלא עטה מסיכה.

באשר ליסוד הנפשי של כוונה מיוחדת לעיל, הרי שעניין זה טיבו להתברר במסגרת שמיעת הראיות, ולא בשלב המקדמי בו אנו מצויים.

העמדת הנאשם לדין מנוגדת למדיניות התביעה

מן ההנחיה אליה הפנה ב"כ הנאשם, עולה כי ככלל בגין התנהגות אקטיבית של הפרעה לשוטרי יוגש כתב אישום, ואילו בגין התנהגות פאסיבית הנטייה תהיה שלא להגיש כתב אישום, אולם כל מקרה של הפרעה פאסיבית יבחן לגופו.

ראשית יאמר, כי בהתאם להלכה הפסוקה, ככלל הביקורת השיפוטית על החלטת רשויות התביעה בדבר העמדה לדין היא ביקורת שיפוטית מצומצמת, ובית המשפט יתערב בשיקול דעתה של התביעה רק במקרים בהם מדובר במשגה מהותי או עיוות מהותי היורדים לשורשו של עניין (בג"צ 7195/08 אבו רחמה נ' תא"ל אביחי מנדלבלית הפרקליט הצבאי הראשי (פורסם בנבו 1/7/09)). בית המשפט אינו הופך ל"תובע על" ובמסגרת הביקורת השיפוטית אינו מחליף את שיקול דעתה של התביעה בשיקול הדעת שלו.

לגופו של עניין, מהאמור בתגובת המאשימה עולה כי התנהגותו של הנאשם נבחנה ע"י המאשימה טרם הגשת כתב

האישום וסווגה כהתנהגות אקטיבית, ולפיכך כתב האישום הוגש בהתאם להנחיה. ההתנהגות המתוארת בכתב האישום היא ניסיונות כניסה של הנאשם למתחם ההפגנה בכמה הזדמנויות בניגוד להוראות השוטרים. החלטת התביעה לסווג התנהגות זו כהתנהגות אקטיבית איננה בלתי סבירה, שכן אין מדובר בהתנהגות פאסיבית מובהקת, ולפיכך נראה כי הגשת כתב האישום נגד הנאשם אינה נוגדת את ההנחיה.

יתר על כן, ההנחיה לעיל התייחסה באופן פרטני לעבירות במהלך הפגנות, אולם נראה כי מרכז הכובד של העבירה שביצע לכאורה הנאשם הינו ביחס לשמירה על בריאות הציבור, אשר במקרה זה התבטא בציבור של מפגינים. ברי כי האכיפה כלפי הנאשם היתה זהה במקרה מקביל שבו היה מנסה פעם אחר פעם להיכנס למתחם בו מתקיימת התקהלות שאינה הפגנה, למרות שאינו עוטה מסיכה ועל אף הוראות השוטרים שלא ייכנס ללא עטייתה. משכך, נראה כי ההנחיה האמורה לא נועדה להתייחס למעשים כדוגמת אלה שביצע לכאורה הנאשם.

סיכון כפול

בעניין זה צודקת המאשימה בטענתה כי מדובר בשתי עבירות שונות אשר מטרתן להגן על ערכים מוגנים שונים. העבירה של אי עטית מסיכה מטרתה למנוע את הפצת נגיף הקורונה, ואילו העבירה של הפרעה לשוטר נועדה על מנת לאפשר לשוטרים לבצע את תפקידם באופן תקין. בע"פ 2848/14 **ברוך סיגר נ' מדינת ישראל** נקבע כי אם מעשה אחד מקיים שני יסודות נפרדים, אשר כל אחד מהם מקים עבירה אחרת, ניתן להרשיע הנאשם בכל אחת מן העבירות.

יתר על כן, יש להבחין בענייננו בין סמכות משטרתית שעניינה אכיפת עבירות לבין סמכות משטרתית שעניינה מניעת סיכון. הסמכות הראשונה התבטאה בענייננו במתן הקנסות לנאשם בשל העבירה שביצע באי עטיית המסיכה. הסמכות השנייה התבטאה בענייננו בניסיונות השוטרים להגן על בריאות הציבור המפגינים מפני כניסת הנאשם למתחם ההפגנה כאשר אינו עוטה מסיכה, וכאשר הנאשם הפריע לכך, עבר לכאורה את העבירה העצמאית של הפרעה לשוטר.

נוכח האמור לעיל טענת הסיכון הכפול נדחתה.

אכיפה בדרנית

טענת האכיפה הדרנית במקרה זה מתייחסת לעבירה של אי עטית מסיכה, שאיננה בכתב האישום, ולפיכך יש להעלות את הטענה במסגרת ההליך המתאים.

מעבר לכך, הנאשם לא עמד בנטל ההוכחה כי המאשימה מקדישה את מאמציה לתת דו"חות לפעילי המחאה כהגדרתו.

עוד ייאמר, כי לצורך העלאת טענה שכזו בנסיבות העניין, לא די היה להתמקד באותו יום ובאותה תחנת משטרה, שכן דובר בעבירה עם תחולה ארצית, הנאכפת על ידי גורמי אכיפה רבים, לא רק משטרתיים, ולא רק באותו יום.

לבסוף יש לזכור כי דווקא כאשר הנאשם פעם אחר פעם חזר על העבירה, באופן טבעי האכיפה לגביו היתה רבה מאשר לגבי מבצעי עבירה באופן חד פעמי.

על כן, גם טענת האכיפה הבררנית דינה להידחות.

סוף דבר, נוכח כל המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

התיק נקבע להקראה ליום 18/11/21 שעה 11:30. חובת התייצבות לנאשם ובא כוחו יודיע לו על כך.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ב, 28 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.